

21. yüzyılda e-yalnızlık

Bir şiir kitabı

ibrahim ünlü

İçindekiler

02.04.2001 Giden 0.MEKTUP.....	3
01.06.2005 Giden 1.MEKTUP.....	8
17.06.2005 Giden 2.MEKTUP.....	37
18.06.2005 Giden 3.MEKTUP.....	40
19.06.2005 Giden 4.MEKTUP.....	43
20.06.2005 Giden 5.MEKTUP.....	46
21.06.2005 Giden 6.MEKTUP.....	48
22.06.2005 Giden 7.MEKTUP.....	51
23.06.2005 Giden 8.MEKTUP.....	53
23.06.2005 Giden 9.MEKTUP.....	55
24.06.2005 Giden 10.MEKTUP.....	57
25.06.2005 Giden 11.MEKTUP.....	58
25.06.2005 Giden 12.MEKTUP.....	60
26.06.2005 Giden 13.MEKTUP.....	62
27.06.2005 Giden 14.MEKTUP.....	64
28.06.2005 Giden 15.MEKTUP.....	66
29.06.2005 Giden 16.MEKTUP.....	68
30.06.2005 Giden 17.MEKTUP.....	71
01.07.2005 Giden 18.MEKTUP.....	73
04.07.2005 GELEN BİR MEKTUP.....	75
05.07.2005 GELEN BİR MEKTUP.....	81
02.07.2005 Giden 19.MEKTUP.....	83
03.07.2005 Giden 20.MEKTUP.....	85
04.07.2005 Giden 21.MEKTUP.....	87

02.04.2001 Giden O.MEKTUP

NERELERDESİN?

-canım

Manasını yitirdi artık gözlerin

Gözlerinle beraber yitirdi şu üzerimizdeki gök
kubbe

Ruhum bedenimden mi bıktı ne?

Yoksa ambargo mu koydu Tanrı özgürlüğe?

Söyle nerelerdesin şimdi?

Ben böyle mahzun ve kederliyken

Ben bir simit tanesiyle paylaşıyorken yalnızlığımı

Ben bir gazoz köpüğünde buluyorken hayatın
mutluluğunu

Ben böyle yalnızlığıma doğacak bir güneş
beklerken

Arabalar, görkemli binalar üstüme üstüme gelir
sensizken.

Sen nerelerdesin söylesene!

Başka bir herifin gözlerine mi bakmaktasın?

Bana söylediklerini mi söyleyeceksin ona da?

Niye konuşmuyorsun söylesene?

Yaşına mı küstün ne?

Yoksa acılar bedenine mi aşına?
Belediye otobüsleri kaçırır seni benden
Yoksa sen mi farklısın bizlerden

Mavi bir önlük giyinmiş çocukluk günlerim
Okul yollarında gezinir ilkokul aşkımla
Sesse gittin ve meçhule koştun
Söylesene niye canın sıkkın?
Azrail'le mi bozuştun?

Özleminle kavrulur gözlerimin değdiği yerler
Serabına koşar ayaklarım
Seni görünce düzensizleşir kalp atışlarım
Nefesim daralır
Felç iner kasıklarımın bacaklarıma

Boşuna yanıyor sokak lambaları
Yıldızları söndür ey Tanrım!
Tasarruf etsin bu gökler...
Güneşi al elimizden
Suyumuzu, aşımızı al
Cimrileşsin yerküre.
Oysa bir güvecinin ayağına bağladık
Öyle uçurduk umuda muhtaç bir ülkenin
fermanını
Tanrı melekleriyle yolladı cevabını

Evrensel bir geceyle vahyetti
Depremlerin en şiddetli ve en yakışanını
Suç bizdeydi
Biz kendimize karanlığı yakıştırdık belki de.

Kuru bir papatya sıkıştırdık
Şiir defterlerimizin arasına
Gül dalından hediye ettik
Koku demetlerini sevdiğimizizin tenine
Lale devrinden çaldık aşkımıza sevginin
şırıngalarını

Yaslıdır palyaçoların makyajı
Ya da nasıl anlatsam
Maceraymış güya kimileri için
Kırmızı gözlü minik tavşan avları

Belli değil sevip sevmediğin
Belli değil gözlerinin kırlangıç mevsimi
Gözlerinin ölümü düşündürmesi
Hüküm sürer beynimizde acının saltanatı
Bir yaz akşamının saklambaç oyunları
Seviniriz çocukluk sevincimizi

Yere serilir günahkâr bir geçmişin kirli
çamaşırları

Sen gidince akabinde sürgün edilir, neden böyle
fikirlerimin mesajı?

Mafya duruşlu bir acının

Kara paltolu, pos bıyıklı yöntemleri çıkar karşıma
neden?

Hayalin şimdi gerçek bir rüya

Çiğ damlıyor gözlerinden aşkımıza

Her sokak, her cadde, her bastığımız yer kara
bürünür

Karda takip ediliyor ayak izlerimiz

Yapraklar ümitsiz sonbaharı bekliyor

Ansızın uyanıyor insanoğlu

Hatırlıyor zamanı

Endişeleniyor bulutlar, çöller yağmura hasret
diye...

Ağlatıyor hainliğin hüznü

Emanet ışığını arıyor ay dede

Dalgasını yitiriyor senin yıkanmadığın denizler

Hepsi birer eroınman şu yıldızların

Ve bilirim

Civelek bir kuşu vardır her dalın

Nereye baksam turna, kırlangıç

Nereye baksam gökyüzü, yıldız

Nereye baksam aynamdaki sen
Bekliyor az ilerde direnemediğimi şeyler
Acılar ve yalaka aç köpekler bekliyor
Her mevsim başka bir çiçek, başka bir böcek
türüyor
Düşüncelerim asgariler gibi yorgun
Ve direniyor.

Şu gökyüzü bizim gökyüzümüz değil
Şu içindeki mavi hayaller
Ne de şu hapishanelerdeki düşünenler
Şu penceremizde duran sabahın cıvıltılı kuşları
nerede?
Hala badem ağacında mı asılı
Yırtılan bayramlık elbisemiz?
Şu ömür bizim ömrümüz mü?
Patavatsız bir hainliğin kurbanı olan şu ömür.

Şu isotlu gecelerde
Hayallerle süslenen sevgililer nerede?
Nerelerdesin sevgilim?
-canım.

01.06.2005 Giden 1.MEKTUP

Aşkım;

Kendimi seni düşünürken yakaladım.

Ve şaşırdım buna yalan değil, aslında kendimde bir başkasını ilk kez yakaladım. Ne de çok özlüyorum seni ne de çok düşünüyorum. Ve ne de çok yazıyorum.

İyi giyimli görüntücükler şehri kaplamışken, neden yine yanan benim? Hız kavramını düşünmeye başladım. Âşık olmanın azami hızı kaçtır? Anlamıyorum bu nasıl olabilir? Kendi havuzunda bir su, nasıl boğulabilir?

Bak senin resmine bakıyorum şimdi. Ve sen mektuba bakıyorsun bu anda. Ne gariptir ki şimdi ve bu an arasındaki dönemde sensizim ben. Sensizlik, mide bulandırıcı bir otobüs yolculuğu gibi incitiyor beni ama seninle olmak kadar ısındım ona şimdilik!

...

Aşkım;

Kendimi yine seni düşünürken yakaladım.

Ve ben şaşırdım buna yalan değil, aslında kendimde bir başkasını ilk kez yakaladım. Ne de

çok özlüyorum seni ne de çok düşünüyorum. Ve ne de çok yazıyorum.

Hayat işte, ilginç bir mahkeme! Ve düştü yine davası ölümün seninle... Ve senin gülüşündeki saflık derecesini hissediyorum sana bakarken. Korkuyorum ve... Korkuyorum ve ağlıyorum. Saf bir kızın teni suistimal edilince. Ama yine de yanan ben oluyorum. Bilirsin bir kafire sattığım cehennemde.

Bak senin resmine bakıyorum şimdi seher yelim! Ve senin resimdeki bakışların altyazısız. Sanki baz istasyonu olmayan bir köyde, tepeden tepeye çığlıklarla konuşmak gibi. Ama sessiziz şimdilik. Ve ben novalgin ağrıları çeken bir sevdaya sahibim. Sadece görüntüsüzüm sana karşı. Ve sırf bu sebepten kendi kefenimde biçilen bir derdim. Gümansızım! Efendisini satın alır bir kölenin kalbi belki. Ve hala ben sensizlik dediğim kelimeyle hüzünlenip duruyorum. Cevapsız telefonlarında anla ki; aynalarım sislidir. Ama iyiyim şimdilik!

Aşkıım;
İnanmak istiyorum artık!
Hani yeter dersin ya! Artık yeter! İşte o noktadayım şimdi.
Seni görünce üzüldüm biraz aslında güzelliğinden dolayı.
Ama sonra seni düşünerek vazgeçtim sevmemekten. Hep hayal ettiğim birisi vardı diyorum ya sürekli, artık yok o!
Çünkü geldin sen, sonunda geldin. Sanki beklediğimi bilerek geldin!

Evet, zaman kavramı karıştırıyor biraz ortalığı, kafamız hep yan yana olup "sensizlik" çekmemekte. İsteddiği ve özlediği bir anda ona dokunabilmek hissiyatında ve ona bakmak en kaçırmaz, en içe giden bakışlarınla...

Evet, uzaklık kilometreler ile ifade edilince, insan düşünüyor biraz. Ben 22 yıldır bekliyorum. Hangi yıl kilometreye çevrilir? Yani bir ömrün kilometre cinsinden nasıl hesaplarız? Beklemek, boşuna ise gelecek insan dolu olduğu hipotezine inanmam ben.

Aşkı; sevmek katlanmaktır. Sevgide katlanmak kişiye deęil, objeyedir. Yani tatlı cadım, sevgimdeki katlanış beklemedir. Zamansız gitmelere deęil. Özlemeye katlanmak, mesafeye katlanmak! Resmini katlamadan, gözlerimi kapatmadan.

Aşkı; beklemek istersen birini, o ben olmak isterim açıkçası.

Evet; senin de istediklerin var. İstiyorsun ki yanında olsun, özlediğini de olsun sevgisinin sözlerini, koşup gelebilse pansiyon penceresine. Ama sence durup dururken plansız bir buluşmayla, sen ve ben neden şu an bu haldeyiz? Tesadüfen olamaz deęil mi? Kaderin bir tiyatro olmadığını düşünüyorsam, bu onun bir seçimin yaşam biçimi olduğuna inandığımdandır. Bu sadece kader diyorum ben. Ama şimdilik! Bir seçim ise de kader, ben seni sevmeyi tercih ediyorum. Bir kader ise bu seçim, ben seni sevmeyi seçiyorum. Seninle olmak kaderim olsun.

İçimin gülen yüzü!

Fotoğraflarını çoğalttım. Odamın her yerine sindin şimdiden, benim içimi böylesine tıka basa doldurmuşken.

Şimdi neye yana baksam, her yerdeki sen!
Aşkım benim!

Sözcüklerimin itimat limitleri vardır. Onlar yalan belirleyicidir. Sadece bana güven istiyorum. Benim ağzımdan yalan sızmaz. Zaten korkuyorum sana sensiz yakalanmaktan. Ruh eşi olduğumuza inanıyorum. Ve tek boyutlu bir "tip" insan olmadığına. Bir fincanla deniz ölçmem beni bir kum tanesiyle çöl değerlendirecek kadar da Darwin olamam. Kursağımda bir ölü domuz eti yatıyor sanki. İşte bunun adı "lakrimariy" dir.

Yıllardır düşündüğüm şeyin, düşündüğüm insanın, olamama olasılığından korktum. Sanki ben onu düşündükçe, o biraz daha hayalleşiyordu. İçimdeki çocuğu aldıldım zaten bir yalanın satrancında. Ama insan ne kadar çok hata yaparsa, o kadar da tecrübe ediniyor ikinci kez hata yapmanın deli bir şey olduğuna. Keşke şöyle olsaydın, keşke biraz daha yakın! Hayır canım, ben şu an buradayım ve sen şu an oradasın. Buna mecburuz. Zor olanı almaktan

kaçacak mıyız? Aşk, sevgi, saygı, sadakat, yalansız, sürekli bir ilişki, eşçe ve dostça mekana ilişkin koşullara, zaman sair ve zaman dair kısıtlamalara, ve ikinci, üçüncü şahısların lüzumsuz fikirleriyle bazı yönlendirmelere gelmemelidir. Aşk iki kişiliktir ve biz iki kişiyiz. Çünkü aşk, sadece kişiyle ilgilidir. Sadece düşündüğün insan senindir. O yüzden zaman ve mekân, aşk ve sevgi ve saygıya bağlı değildir. Bak işte sana uzaktan da aşkla sevgiyle saygıyla bağliym. Meydan okuyorum zamana, mekâna. Kaderim bu benim, adım ve kabul ettim işte. Bismillah elif, bismillah kaşın diyorum. Ve bu aşka bismillah...

Tatlı cadım benim, aşkım, birtanem. Kalbim öylesine senle dolu ki, ruhum sanki acı bir kavda yanılsatılıyor. Ve ben korkuyorum tek düze sevmelerden. Su üstünde gezinen bir yaprak tanesi gibi, şimdi yalnızlığım için ağlıyorum kederimi.

Aşkım buna inan. Aklına gelmesin seni kandırıyorum, idareten konuşuyorum, yazıyorum diye falan. Ağzımda bir yalan üzere planlanan bir algoritma olamaz.

Şeker kamışım. Bir bilsen nasıl mutluyum ben.
Nasıl kenetliyim sana. İnaniyorum ki seninle
paylaşacağım hayatımın geri kalanını.
İnaniyorum ki sen ve ben bir gün bu mektubu
tekrar okuyacağız. İşte Allah'a sadece bu
mektubu ikinci kez seninle okuyabilme durumu
hakkında dua edebiliyorum.

Herşey bu kadar basit mi peki?
Bu kadar hızlı mı olur herşey?
Olması gerekenler olacak mı?
Evet, olması gerekenler olacak.
Senin seçileriM-benim seçimleriN.
Sonunda bizim seçtiğimi istiyorum ki mutluluk
olsun.

Ben 7075*****6 kimlik numaraları birisine aşık
oldum. Bilemezdim ki yıllardır yazdıklarım sana.
Bilemezdim ki yıllardır özledim seni. Bilemezdim
ki limon dilimim, yılın her günü, günün her
gecesi, başımı yastığa koyduğumda hemen
üşüşsün hayalindeki tasarım içime.

Kalbimin atışı hızına akranlık et hadi. O Rh+!
Benim hissettiklerim, neden sende karşılık
bulabiliyor? Tayin olunamıyor ne yapayım ki

sevmenin tarihi... Ne yapayım ki bir münecimin
palavrası değil seninle evlenmeyi, eşlenmeyi
düşlemek.

Dün gece çetelesini tutsaydım seni kaç kez
özlemişliğimin; emin ol sayısı, sayamadığım
kadardı.

Aşkım benim seni kırmamak için seni sevdiğimi
söylemiyorum. Tanrının elma bahçesi yok ki,
arka bahçelere gömeyim kırılan kalpleri. Hayır,
ben seni zaten seviyormuşum. Her gece
düşündüğüm senmişsin bilakis. Lakin inan
koymadım hiçbir yabancıyı yüreğime.

Aşkım;
Kendimi seni düşünürken yakaladım.
Ve şaşırdım buna yalan değil, aslında kendimde
bir başkasını ilk kez yakaladım. Ne de çok
özlüyorum seni ne de çok düşünüyorum. Ve ne
de çok yazıyorum.

Değer vermezsen, yüreğim seni inkâr edecektir.
Açık bir pencereni görürse yalnızlık ve keder,
hemen misafir olacak içimin boş ve baş köşesine.
Ve ben o an sana gözlerimin rengini sunacağım.

Sesimin titrekliğinde büyüyen bir şairin "gitme" deyişini. Çünkü gitmek, gelmekten çok sonradır.

Tatlım benim, canım, Piraye'm, sevgilim!
Öncesinde hep üveydi sevdalarım, öncesinde
şiirlerim hep sonbahardı. Yalnızlığımda işporta
metaı gibi, hüzünden hüzne satılıyor, başka
hayallere aktarılıyordum. Sanki düşündüğümün
içinde, düşündüğümünden çok uzaktaydım. Ama
her geceyi gün görmemiş, talihsiz bir sevişme ile
tamamlıyorum.

Ya şimdi? Sen varsın. Gözlerin o kadar geniş ki
bende, gökyüzü altında yürümek sensiz, dar
geliyor bana.

'Aşkımın temeli sen bir alevsin, sevgi
muhabbetsin, dilde kelamsın. Merhabasın,
dosttan gelen selamsın, uyurken anlarım, sen
varsın orda. Saklarım gözümde güzelliğini, her
neye baksam sen varsın orda, kalbimde gizlerim
muhabbetini, koymam yabancıyı sen varsın orda'
şarkısını dinliyorum ve sana ithaf ediyorum
hissiyatımı.

Tatlım benim ya! Yanında olmak ne kadar kola, zor olanı asıl bu kadar uzakta senin yanında olmayı düşünmek. On dokuz yaşında bir hayatın var. Ve hayat eğer bir otelse, sen bütün yataklarında ayrı ayrı sevişeceksin bu otelin. Bu otelin iyi ve kötü insan kılıklı müşterileriyle arkadaşlık edeceksin. ıslıklar çalacaksın tuvaletlerinde, banyolarında şarkılar söyleyeceksin. Üzüleceksin olur ya! Sonra neden kendini bir ayna ile kesmediğini düşüneceksin. Evet tatlım, demek istediğim şey, zaten senin bir hayatın olduğu. Demek istediğim şey zaten senin kararlarının olduğu. Senin hayallerin ya! Ya senin kendin uğruna zaman harcadığın şeyler! Saygı duyulmasını istediğin şeyler! Ya planların ne olacak? Denizin kenarında benim için bana aldığın o çirkin deniz kabuğu ne olacak ya? İşte öyle. Tatlım ben geldim sana bak. Seni buldum tatlım. Beklediğin insan olmak, olabilmek istedim. Ben kararlarına saygılıyım, ben sana saygılıyım. Zaten bunun emniyetini sendeki temenni ile itinayla uyuşturmak istiyorum ya.

Sorumluluk altına girmek değil bu. Sadece artık hayatına beni de katmak. Bak diyorum ki ben O'yum. Hani kafanın içinde tasarladığın eş, kız

babası var ya. Ben fıstık kabuğun, ben ışıık böceğın, ben senin olmak istiyorum. Aklına gelmesin ki, saygısızlık ve sevgisizlik olsun aramızda. Sen çok seilmek istiyorsun, ben çok sevmek istiyorum. Yalan söylemiyorum. Söylemek günahtır. Sonra ben ne yaparım? Sonra ben ne düşünürüm? Sonra ben Allah'a nasıl inanırım? Hayır! Yalnızlığım öznel artık, tümnden gelmekte. Hisli bir el açtı mı kapımı? Biliyorum o sen olacaksın! Çünkü ben, kozmik bir intiharım kendimi sana adama babında. İçim-dışım sen! İçimde sana ilişkin bir hayat. İçimde çocukluğım. İçimde evimin anlattıkları! İçimde bir şairin mezarlığı. Bak düşüncelerim antikleşti. Şehir dolusu yanında olma duygusu ve arzusu tutuşturdu bu kancık karanlıkları. Hayır ben artık şehrin iklimine uyduracak bir nebat değilim. Sensizim aşkım, sadece sensizlik avutamaz beni.

Canam! Benim bendeki sen bankam hiçbir zaman iflas etmeyecek! Çünkü ben senin ve kızımız-oğlumuz için hayata boş bir senet vermeye hazırım. Sizin için çalışmak, sadece sizin için! Ya bir erkek ancak böyle papatyanın herhangi bir yaprağı sevmiyor çıkarsa eğer, isterim ki süslü bir cenaze aracım olsun hep!

Yalnızca sen öp beni dudaklarımdan. Yalnızca sen keşfet! Bir türküdür tuttursun ay o sıra. Ve ben istiyorum ki şiirler imzalayayım sen adına! Sen adına büyük yeminler edeyim. Yalnızca sen dön, gurbetim bitsin gayri. Yeter, bırak yakamı imansız bekleyiş. Sadakatin marşını çalacak ıslığım, ıslığım ki bir türkünün vokalidir, ıslığım ki bir türbûlansta emin ol iblissiz olacak.

İstemiyorum bir yalanın satrancı daha. İstemiyorum güvendiğim dağların çığı altında kalmak! Karartılmış sabahları istemiyorum, diklettirilmiş düşünceleri istemiyorum. Hadi gel! Toplayalım göklerden yıldızları bir elma gibi. Reddedilir her daim platonik teklifler. Hayır ben platoniklik bulanıklığıyla bunalımlar yaşamak istemiyorum. Rol istemiyorum bir platonik aşkta daha, oyun istemiyorum, yalanlı cümlelerden bıktım artık! Hangi maskeli baloda maske takmayan insanlar var?

Sen bende bertaraf edilmiş bir kentsin. Cılkı çıkmış ilişkiler yansın. Abur cubur insanların ıvır zıvır muhabbetleri de. Kibrit suyu dökerim sahte sevgililerin ortak yatak geyiklerine! Kafe

laflarının, ukalalıkların, porsiyon arkadaşlıkların, yalancı satrançların nesline sövüyorum. Seni öylesine düşünüyorum ki , seni öylesine inanarak seviyorum ki, öylesine gözlerinin içine konuşarak.

Canım benim. Suni bir kişiliktir imaj. Gereksiz bir inattır gurur. Ve be bulutlar gökyüzünün eşarblı iken çıldırısıya seviyorum seni, evlenesiye seviyorum. Yalnızlıklar kayboluyor her kentte sokak sokak senin ışığınla. Vadilere mırıldandığım çığlık; aşkım işte o sensin.

Hayatım, haklısın biliyorum; sen, uzaklıklar konusunda. Ama ne yapalım detaycıdır işte hayat. Ya yanında olsaydım da bu kadar gerçek olmasaydı duygularımız. Kader, tam bir kurgudur aslında. Ya o zaman suni ya da ödünç olsaydık birbirimize. Sen beni sensizlikte tanımla ve bul. Korkma sen, acın benimdir. Korkma ben hep buradayım.

Aşkım benim, düşünsene dünyayı... Her şey sebepli, amaçlı her şey! Ben seni uzakta buldum, ama çok şükür ki ölüm kadar, imkânsız kadar, yokluk kadar uzak değilsin bana. Ve bu uzaklığın

ucunda ben oyunla oylanmıyorum ki. Bu konuştuklarım bir senaristin not defterinden alıntı değildir.

Sen yıllardır benim dilimin altında sağladığım sevdasın. İçimde sanki, kendi ipini çeken bir intiharın ilmühaberi var. Unutma ki bunaltı kusmadan evveldir. O yüzden tek sorumluluğum kalbimin hızına hız sınırlaması getirmektir. Unutma ki kalp krizi ölümden evveldir. Yani bana geçiş hakkı verecek, bir sevdanın gümrük memurusun. Ama emin ol ki ben ne bir yalanın kaçakçılığını yaparım ne de kişiliksizliğin hayali ihracatını.

Ama artık aşkım, aşkım sen dilimin altında yaşamazsın. Bu sevgiliyi herkesin bilmesi gerekir. Ama ölüm, hayattan evveldir. Yani zorluklar bizi bekliyor. Mutluluk, bedava değildir, canım! Birbirimizin sabrı olmalıyız. Katlanma derecesi büyük olmalıyız. Gözlerimin ardında kocaman bir aşk sana bakıyor. Keşke görebilsen. Sözlerimde bir sevda mı arıyorsun? Hayır, sen beni kendin anlamalısın. Dilimin altından uyanırım o zaman. Çünkü uyku, ölümden evveldir. Baharı beklerken, kışla karşılama beni. Kapıda kar

tanesi olurum, eririm açmazsan kapını, çamurlu
bir paspasın üstünde...

Sesimde iki harf ki seni mutlu etmeli.
"SS."

Aşkım;
Kendimi seni düşünürken yakaladım.
Ve şaşırdım buna yalan değil, aslında kendimde
bir başkasını ilk kez yakaladım. Ne de çok
özlüyorum seni ne de çok düşünüyorum. Ve ne
de çok yazıyorum.

Olgun sevmek seni, çocukça ağlamak için! Bak
canımdan geçip böyle bir sevda yazdım. Öyle bir
dengelemeli ki ruhun beni, tam ortasını bulmalı.
Ne sağa sapmalı ne sola. Tükenmeden sonsuz
kıyılarda, adam gibi dalgalanmalı. Ama tatlı
sensiz sevemem biliyorsun seni. Senin de
duyguların benim duygularımla eşleşmeli.
Tamam ben evrene aitim, ama sen bu gezegene
nerden geldin? Görevli misin yoksa gökler
idaresinde, evren idare mekanizmasında bir
rolün mü var?

Aşkı benim! Kaldırımların efendisi olmak için, pahalı caddelerin çocuğu mu olmalı? Öncesinde sevmeli, sonrasında sevilmeli. Ben kendimi onuruma namusladım. Elma ağacında oynayan Newton, beni sana karşı tatmin etmez ki. Sen kendin çabalamalısın. Benim yapacaklarıma karşılık verebilmelisin. Seni sevmenin amacı bir anlamda tarafından sevilmeektir. Sen aynanın yansıtm özelliğı değılsin tatlım. Sen benim benliğı oldun. Ama senlik, benlikten evveldir.

Çok dudaklı kızları öpmüşüm ki onlar herhangi bir sevdanın artakalanlarıdır artık. Sen ilk çeyreğinde seviştiğı bir tanışıklığın hayalisin. Uzak dağ köylerinde henüz sevdalanmamış birisin benim gözümde. Belki eski ve batık bir geminin mendireğine asılı kalmış bir matının gözleriyle, bilmediğın bir lisanda yıllardır seni takip etmiş bir kederin, belki bir tanrı parçacığı dedikleri şeyisin. Enerjinin izi...

Sen tek hecesin aşkı. Çünkü hece kelimeden evveldir. Eski ve tutamadığı bir yeminimin, yalnızlığın karanlıklarında elektrikle korkutulmuşluğusun. İllüzyonsun, halüsinasyon değılsin lakin. Kırık bende bütün poligraflar

korkma sen bitoşum! Çünkü gerçekten evvel her şey yalandır. Sen gerçeksın.

Kümülatif hayaller, tutkuya dönüşünce terslikler oluşmaz. Korkma sen. Ben de anlamını yitirmez Sevda Sözleri. Korkma sen aşkıım. Tahir ile Zühre meselesini bilirım ben de. Yüzeysel değil imajım, bundan da korkma sen. Derem derin değil, kıyımların taşlı değil. Ne yapacağımızı biliyoruz, amacımız var. Varış noktalarımız aynı. Sapak yollardan da yürüyeceğiz ama eğitilmişliğimiz, kültür ve sanatla ilgilenmişliğimiz, akıl çizgisinde yürütecektir bizi. Ve mutluluk dediğimiz, aşk dediğimiz, kıyımız olsun dediğimiz, evimiz olsun dediğimiz, işimiz olsun dediğimiz, beraber kuracağız bak hayatımızı dediğimiz sözlerin gerçekleşmesi için, elimizden geleni ardımıza koymadan yapacağımıza yıllardır inanmışlığımın güveniyle, zamanın bittiği yerden zamanı getirmek için birbirimize şans vereceğimizi ve birbirimizin ufak-tefek, deve-cüce hatalarını yüreğimizdeki olgunlukla, anlayışla katlanma usuna ve mantık kapasitemize inançla yerine getireceğimize inanıyorum.

İkimizde saygılıyız birbirimize. Çünkü saygı sevgiden evveldir. Sevmek saygının çeşitlendirilmiş derinliğidir bence. Artık taş sektiren bir çocukluğumuz yok, büyüdük, koca insanlar olduk ki olgun kararlar vermenin ve hayatımızı düzene sokmanın yaşına geldiğimize inanıyorum. Çünkü yaş, yıldan evveldir. Aşkı, biz birbirimizin hayatı içinde yaşamamanın kararları için buluşacağız. Olumlu düşünmek her zaman olumludur. Çünkü hızdan evveldir düşünmek. Ben seni bulduğuma inandım. Dek gelmedim sana inan.

Seni görmedim ama seni tanıyorum. Seni tanımak, hayalimdeki kızı tanımaktır ki artık hayal edilen o kızın bir yüzü ve bir gülüşü var. Sesi var. Sen benim eşimsin. Alnından öpeceğimsin. Parmaklarına kına sürmek istediğimsin. Çünkü kına, düğünden evveldir.

Sana güvendim ben içimin gülen yüzü! Bıktım yalan zehirlenmelerinden. Maytap atılan gecelerde arkadaşsız kalmak nedir? Seni sevdim ben ipek böceğim! Toplama kamlarındaki yaşantı kopuklarından sıyrılmak istiyorum artık. Geyik çıkmalardan, inmelerden, real-time

dostluklardan, suşı seven sevgililerden bıktım.
Vivaldi der ki, merhamet tanrım merhamet
gözyaşıma. Elyazmasıysın sen, değerlisin yani. Sen
birinci hamur kâğıda basılan şiirsin, sen benim
değerlimsin.

Yıllardır yatağa girerken, ettiğim dualar kabul
oldu. Sen varsın artık atlas çiçeğim. Gözlerindeki
ekinoksa güneş tutulması olmak istiyorum.

Aşkım;
Kendimi seni düşünürken yakaladım. Çünkü
yakalanmak, düşünmekten sonradır.
Ve şaşırdım buna yalan değil, aslında kendimde
bir başkasını ilk kez yakaladım. Ne de çok
özlüyorum seni ne de çok düşünüyorum. Ve ne
de çok yazıyorum.

Bilirsin sen de canım metalik soğukları, bir
demirin soğukluğunu mesela. Bilirsin se de
eminim, tenin duvara değdiği vakit, nasıl
hissedersin serinliği. Rutubet hızını. İşte bu neon
karanlıkta senden önce ben aynı
hissiyatsızlıktaydım. Yalnızlığa gömülü bir
insanlıktım ben senden önce. Ama şimdi ben bir

pişmanlığın tövbesiyim. Sen şimdi ağzımda
siftahladığım ilk sözcüksün.

Neden sevdim seni ben?

İlk defa.

İlk defa.

İlk defa.

Kendi anlamımı sen götürdün kendinle.

Çok defa.

Çok defa.

Çok defa.

Ben kendi yalancılığımın dürüstçe şahitlik
ediyorum

Seni evlenesiye seviyorum

İstiyorum ki çift yönlü olsun her gitmenin
dönüşü

Her dönüşün gidişi.

Peki ama neden seni sevdim ben?

Çünkü sen sevmekten evvelsin.

Ya sonra ne yaparsın? Aşkım! Çok mu yanarsın?

Hayır! Sen ancak bir şairin olabilirsin. Sen

benimsin tatlım. Sen istediğin sürece... Git

dediğinde anlarım seni. Giderim ben de ne

yapayım? Bilirsin, git deyince gitmeler kolaydır.

Giden için zordur eylem ama, kolaydır kalan için git demek. Çünkü gitmek, kalmaktan çok evveldir. Ama ya sonra ne yaparsın sen aşkım? Bitanem çok mu yanarsın? Hayır! Sen ancak bir şairin olabilirsin. Sen benimsin tatlım beni kabul ettiğin sürece kendine.

Bütün fiilleri seni sevmeye çekimleyebilirim ben. Ne kadar yoksam, o kadar başka yerlerdeyim. Ben ne kadar kendime aitim peki? Ben ne kadar "bu ben" kimseyleyim? Hayır ben bencil değilim. Aşkım! Ben sencilleştim. Hayalinle sevişiyorum yıllardır, yollardır. Sanma ki yalanın seni bekler? Suskunluğum kapalı bir devredir. Hızı kateden ışık gerçeği, seni hemen sevişimin bağıntısıdır. Zaten yıllardır seni seviyorum ben, yıllardır sana yazıyorum aslında seni. Anla artık sen nasıl birikmişsin ben de. Öyle ki ağzımı ne zaman sana dair açsam ya özlemlerin bir baraj oluyor ya da sözcüklerim kalbimin çeperlerinde sıfır Rh pozitif bir delta!

Bir gecekonduda otursaydı noel baba, sanırım geyiklerini fakirler yerd. İşte bu mahalledeyim ve sana yazıyorum. Ama kâğıda dökülen gerçekler sadece senin beni anlayan için. Benim

de çoğalıyor günahlarım saat ibresinin tersi yönünde ama, parantez açarsan suskunluğuma, ben de derdimin haline dönüşürüm. Çünkü saat, zamandan sonradır. Çünkü sıvı, katıdan evveldir.

Aşkım, farkındaysan sürekli aşkım diyorum sana, devamlı söylüyorum, durmadan, ardı ardına. Artık senin olduğun trendeyim, ama biletimi almak için seni bekliyorum.

Aklımın odak uzaklığı sensizliktir. Bir yıldızın yüksekliği işte, o benim hayal gücümdür. İçimde yalnızlık izi var sadece, yürüdüğüm katlı binalar arasındaki yürüyüşümün solfeji! Ve ben aşkım, an ile sen arasındaki bağıntıda hep bir alt satırda daha yaşadığını varsayarım. Tatlım benim, hani kızımın annesi diyorum ya sana, bu benim öpüşümün ucunda alınından bir coğrafya olmasını istememdendir. Aşkım, eğer botumda bir çamur olacaksa bu senin yağmurun olmalı.

Sen başkasın tatlım. Seni kamulaştırmış insanlardan değilsin sen, devamlı yalanı dilinde güncelleyen insanlardan. Bu sebeple biliyorum ki seni sevmenin vebali olamaz.

Kendi eksenim etrafında yalnız kalmak ne kadar zordu sensiz bir bilsen. Sensizlikte bana ait zamanları sen gelince yitirdim ben. Sen yokken kalbim hep eksik sevdaları evlat edindi. Ama sen geldin. Geldin değil mi? Buna öylesine inanmak istiyorum ki! Alçak sesle konuş ışık! Sakın unutma seviyorum seni. Devrik cümlelerden usandım artık. İmlamı düzeltmek sana bağlı aşkım! Sen benim tek düşündüğüksün. İnanıyorum ki, sen yedi-yedi gelen bir zarın şansıydın. Şans değil bu tevafuk! İçimdeki hayal öylesine imkansızlaşmıştı ki artık, ben neredeyse yok olmaya başlamıştım. Her düşüncede yalnızlıklar beni yakıp kavuruyordu. Bu sıralar sensizlik bir kibrit çöpü gibi yanmaya hazır benzin gölünde ya da dizel çölünde. Çünkü yanmak, cehennemden evveldir.

Aşkım seni seviyorum ben, seni seviyordum zaten. Hep sevecektim de sen çıkageldin sanki. Bu sadece sana benim bir armağanım olsun. Eşim olmanı, anne olmanı, ailem olmanı ne kadar istiyorum bir bilsen. Ama yapacağım tek şey, beklemektir. Sen susmayana kadar! Beni harekete geçirecek olan sensin. Şimdi sıra sende.

Peki biz neredeyiz şimdi? Neresindeyiz hayalimizin?

Evlenmemiş kızlar vardır tatlım. Onlar çeyiz sandıklarını evlenecek olan kıza iade etmenin mutsuzluğuyla yaşarlar. Doğudaki aşklar vardır aşkım. İmkânsız aşklar. Cinayet aşklar vardır. Mezar aşklar vardır. Namahrem aşklar vardır. Harita metot defterine tutulan şiirlerin sahiplerine hiçbir zaman ulaşamayacak olması ne kötü? Ya yakılan postaneler? Vurulan güvercinler? Ya sevmenin ölüme dönüştüğü ilişkiler? Ya inanmışlığın pişmanlığı? Kendilerini yatakta bulan kızların oyuna gelmişliği ya da belki oyun kurmuşluğu? İrzina geçilen hayatlar, et düşünö, abazan ruhlarıyla yakalarındaki ibne karanfillerle, yalanlarla saf yürekleri ayartan sahte insanlar? Sahte sözler o kadar da kolay ki artık.

Peki biz neresindeyiz aşkımızın? Tatlım bizim akımız kutsal! Kusuruma bakma "aşkımız" yazdım istemeden. Kızma hemen! Kendi kendine gelin-güvey psikolojisi yaşamak istemiyorum canım. Biraz önce yazdım insanların kandırılışlarını, buna rağmen benim sevdami

değerlendirmeye almalısın. Ben gün be gün
aşığım sana. Tek sorunumuz uzaklık,
kilometreler. Ama senin elinde bu. Senin
kararına bağılıyım ben. Aramızdaki uzaklık kaç
çocuk eder? İstedğin karar hayatlarımızı
değıştirecek bak. Mantığıma göre sen ve ben
kesinlikle biz olmalıyız. Aramızdaki aşk kaç
kilometreye dayanır? Seni mutlu edeceğime
inanıyorum. Mutlu olmak ister misin? Seni
şimdiden ve peşinen seviyorum. Aşkım, bitanem,
cananım! Seni öylesine seviyorum ki bu şey
öylesine bir şey değil. Çünkü seni sevmek her
şeyden evveldir.

Aşkım;

Kendimi seni düşünürken yakaladım. Çünkü
düşünmek, yakalanmaktan öncedir.

Ve şaşırdım buna yalan değil, aslında kendimde
bir başkasını ilk kez yakaladım. Ne de çok
özlüyorum seni ne de çok düşünüyorum. Ve ne
de çok yazıyorum. Anla işte, ne de çok
seviyorum seni.

Kim bilir içimin gülen yüzü, bir gidiş stili yaşarım
ben. Olmaz belki, git dersin bana. Ama gidersem
ben, sen kalan mı olacaksın? Ama gidersem ben,

sen git dediğın için olur ancak ve emin ol geri veririm sana kurduğum hayalleri. Ama gidersem ben, gözlerimi de götürürüm. Ama gidersem ben, müşkül pesent; sen bir kalan ne hissederse onu hissedeceksin. Tüm gidenler kalanlara ne yaparsa, ben onu yapmam sana söz. Senin üzülmene istemiyorum hiç. Ama ben gidersem, giderken inan vazgeçerim yaşamaktan. Giderken ölüp de giderim. Korkma! Ben sevdiğim insan için ölmeyi değil, daha çok yaşamayı tercih ederim. Çünkü senin için yaşamak, senin için yaşamak olacaktır. Çünkü ölmek, yaşamaktan sonradır.

Anneni seveceğim ben, kardeşini seveceğim ve seni hepsinden çok seveceğim. Sen benim hayatımdaki en önemli kararım olacaksın. Nazlı gülümsün sen, iki gözümsün. Dünya sadece bir geçiş, bir mankenin podyumda yürümesi gibi. Bir sınav. Bir kapı. Ben evlenmekle yükümlüyüm, sen de öyle. O zaman evlenelim gitsin. Bu insan sen ol istiyorum. Seninle geçirmek zamanı... Elllerinden tutarak destek vermek birbirimize. Hiç konuşmadan yan yana durmak bile harika olacak. Parmak aralarımızın teması, avuç ortalarımızın terlemesi. Ya ne çok istiyorum,

sabah kalktıđımda gözlerindeki apaktan öpmeyi seni. Daha fazlasını da istiyorum ama, onlar sürpriz olsun. Müşkölüm ben kadın. Bentsizim. Kentsizim. Kırk ikindi öncesi ve sonrasıyım. Çünkü öğlen ikindiden evveldir gülüm.

Seni seviyorum ben. Aşkım sın benim. Senden önce söyledim bunu, ama doyamıyorum. İhlal ettim koyduđum kuralı ama ne yapayım canım? Hissettiklerimi söylememin nesi yanlış? Sana seni seviyorum diyorum. Ömür boyu da duyacaksın bunu benden. Senden başkasına tahammöl edemem. Senden başka bir şey olamaz, sen benim eşim olmalı ve mutlu olmalısın. Hep bir temenni içimde, dilimden devamlı bu dökölüyor. Çünkü bunu gerçekten öylesine istiyorum ki ben. Sadece sen evet de yeter, ben senden başka muska takmam boynuma, senden başka okunmuş su içmem. Sen sadece beni kabul et! Allah'a dua edelim. Birlikte namaz kılalım. Cemaat olalım. Sen benim karnem olacaksın. Sen sadece beni kabul edeceksin. Ben de senden başka hastalığa yakalanmayacağım. Sen bana gel diyeceksin sadece. Ben de senden başka yürek işgal etmeyeceğim. Senden başka ne tabut

taşıyacağım omzumda ne de senden başka türbe
yaptıracağım içimde. Söz veriyorum sana aşkım,
senden başka gölgede gölgelenmeyeceğim.
Derdestim ben sevgili. Kelepçeliyim.
Tutuklunum. Tutkunum.

Aşkım;
Kendimi seni düşünürken yakaladım.
Ve şaşırdım buna yalan değil, aslında kendimde
bir başkasını ilk kez yakaladım. Ne de çok
özlüyorum seni ne de çok düşünüyorum. Ve ne
de çok yazıyorum.

Anla aşkım! Ne de çok seviyorum seni. En çok
seni seviyorum. Ama karşılıksız sevemem aşkım,
yüreğim kaldırmaz platonik ya da akrostiş bir
aşkı daha. O zaman yalanın satrancında mat
olurum içimin gülen yüzü.

Sen beni kabul et yüreğine. Ben de parmağına
yüzük takayım. Sen beni davet et tenine. Ben de
alından öpeyim, parmaklarına kınalar süreyim,
avucunun ortasına bir çeyrek altın koysun anam.
Havadan, sudan bile kıskanıyorum seni. Yıkansan
tenine değen suyu kıskanırım. Havluyu
kıskanırım. Tarağı, kremi kıskanırım. Bir gömlek

giysen erkek düğmeleri söker atarım. Seni mutlu etmek, seni sevmek, seni kıskanmak istiyorum tatlım.

Otobüsle gelirken sana, nasıl uyurum ki ben? Seni nasıl düşünürüm? Seni nasıl hayal ederim? Ya inince ne yapmalıyım? Seni öpmeliyim. Sarılmalıyım sana. Seni kulaklarının yanından koklamalıyım. Gözlerine bakmalıyım uzunca bir süre konuşmadan. Merhaba mı demeliyim? Yoksa selam mı? İşte geldim demeliyim. Ağlamalıyım belki daha etkili olur diye. Ya da ağlamamalıyım deli miyim ben? Ya gitmek istersen hemen? Beğenmezsen benim sevdamı? Sakın ha gitme benden? Ya gitmek istersen hemen? Ben ne yaparım o zaman?

Seni seviyorum işte eninde sonunda, elimde bundan başka bir şey de yok, şiirlerimden başka.

Seni seviyorum, saygı ve sevgilerimle, ellerinden öperim.

17.06.2005 Giden 2.MEKTUP

Seni seviyorum. Hem de bütün dillerde. Ne güzel değil mi aşkım? Karşılaşmayı atlattık. Mesafe temasını atlattık. Ve düşündüğümüz tek şey zaman. Evet sana bu yazımda zamandan bahsetmek istiyorum. Zaman, kahverengi bir yaprak ve karamsar bir zamanlama. Planlı bir buluşma zaman. Plansız bir kaza. Yalancı dudaklardan bıktım, doğruya alıştırmalıyım kendimi. Çünkü artık sen varsın. Hatta sen varsın demek bile kâfi gelmiyor sana olan aşkıma, hatta sen hep olacaksın demek daha çok rahatlatıyor beni. Seni seviyorum. Hem de bütün dillerde.

Gecelerim kara bir rimel. Çekilmeli elbet. Kirpiklerini onunla taramak istiyorum. Unuttum eflatun bardakta çayımı. Eğer seni düşünüyorsam, seni yazıyorsam kahverengiye, çayım onuruyla soğumalı. İçim hasretinin deltasıdır, kendimde seni biriktirmeliyim. Bu şehir, başka şehirlerden mi? İnsanlar, başka insanlar mı yoksa? Seni sevmek başka mı ya da? Seni yaşamak, ölüme bir adım mı? Eğer sen ölümle bağlantılı isen, bir an evvel ecelimle

buluşmalıyım. Seni seviyorum. Hem de bütün dillerde.

Zaman aşkım, zaman Heraklitos'un evinin önünden akan bir ırmak. Ve o ırmakta yıkanan ölü değişecektir. Biliyoruz ki değişmeyen tek şey, değişimin kendisidir. Biliyoruz ki değişen tek şey bir önceki aynılardır. Biz de değişeceğiz aşkım, buna mecburuz. Çünkü ben sana mecbur bir Attila İlhan şiiriyim. Ama ırmak tek bir noktada değişir. Geneline hep aynıdır. Demek istediğim şey, bugünden tek farkımız, aslında fark ettiğimiz şey olacaktır. Yani seni sevmek adına ne bir şey değişecektir ne de benim adıma bir ruh mutasyonu olacaktır. Heraklitos'un ırmağı akacaktır hep. Evini su basacaktır en fazla. Aşkım, biz de kapılacağız bir ırmağın yatağına ama, farklı bir denize döküleceğiz. Çünkü ben senden beri ay tutkunuyum. Çünkü ay bağımlısıdır gecelerim. Başım hep göğe doğru yönelmekte, çünkü Allah'a inanıyorum. O benim sana dair, sana sair, atıye ve hayallerime ilişkin tek vekilimdir. Evet hüzünlerimi sigara ile ödeştiriyorum bu aralar, ama bırakacağıma dair söz verdim.

Seni seviyorum, hem de bütün dillerde. Bütün
lügatlerden sen düşüyorsun sevgilim usuma.
Us, dubleks katıdır aklımın.

Ellerinden öperim.

18.06.2005 Giden 3.MEKTUP

Sen kahverengi satır/ sen kahverengi şiirsin/
merhaba içimin gülen yüzü/ bak ben mehtap
seyircisi oldum/ ay ağılım, ayla olanımsın/ seni
sevmek neden zor gündüzleri/ karış karış aradım
seni açık havalarda/ adına yalnızlık dediğim
dertten çektim/ yağmurlu havalarda çıplak
gezdim/senin haberin yok gülüm/ ben her gece
senle seviştim/ kar yağdı içimdeki ekvatora/
karın kokusunu senin kokun bildim/ kusura
bakma sen bilmeden her an aslında seni
özledim, seni sevdim/

Seni seviyorum aşkım/ hem de bütün lisanlar
dilimde bu şekilde kelimleniyor/

Ama öncesinde de seni seviyordum zamanın,
sonrasında da/ ya şimdinde? / aslında ben hep
başka bedenlerde sen arıyormuşum/ demek
istediğim kolumda takılı olan kol saati dört
senedir duruyor/ demek istediğim bu saat bile
günde iki kez tam seni gösteriyor/

Merhaba kahverengi/ kimliğim, aynam,
alışkanlığım merhaba/ sen aslında bensin/ben

kendime nasıl alıştıysam öyle alıştım sana/ öyle
çayı dört şekerli içmem gibi değil tırnaklarımı
kesmek ya da yüzümü yıkamak gibi değil bu
alışkanlık/ bu alışkanlık ben ile kendim
arasındaki ince çizginin bir denklemi ancak/ sen
aslında bensin ve ben kendime senin için alışığım
aşkım/ ama iyi ki varsın/ bak bugün sigara
içmedim/ hem de müsaitken hava böylesine
içlenmeye/böylesine yalnızken, sensizken
böylesine, söz verdim sana içmedim/ sokaklar
Arnavut kaldırımını bugün, adımlarım tenhalara
zimmetli/ aklıma düşen yine bahar düşkünü
saçların/ saçların ki bendeki poyraza tutuklu/ ya
gözlerin, onlar da nevroz ateşiyle/ beni
çepeçevre sardın aşkım, kuşattın/ ruhum
buharlaşmaya amadedir şimdi/ kahverengim/
içimin gülen yüzü/ sen aslında bensin/çünkü
artık ben seninim/

Seni seviyorum aşkım/ hem de bütün
lisanlarla.../

Ama öncesinde de seni sevdim ben/ sonrasında
da / ya şimdinde...? / aşkım aslında ben hep
başka gözlere bakarken seni görüyormuşum/

demek ondan kolumda takılı olan kol saati dört yıldır duruyor/

Çünkü zaman dediğim zaman; o değildi. / sen benim en sevda halimsin/ zamandan münezzeh seviyorum seni/

Ellerinden öperim.

19.06.2005 Giden 4.MEKTUP

Bak makyajımı sildim bugün/ pudralı cümleleri
çıkardım dağarcığımdan/ maskeli baloları
reddettim, şarkılarını dinledim ama bu maskeli
balonun/ ağzımın yalanladığı sınırlarımı ihlal
ettim/ ve kahverengi bir gökkuşağı çizgim halden
bilmez tuvallere/

Kendimi sustum bugün/ tek tek muhasebe ettim
konuştuklarımı/ yeminler ettim/ yeminler
bozdum/ kefaletini ölümle ödedim
yaşadıklarımın/ mum yaktım çıkmaz sokaklarda/
ve yıkadım kül tablamlı/ sonra da kırdım/ çünkü
sana söz verdim.

Bugün yüksek binaların arasında yürüdüm/
gecekonduyu özledim/ hayatın iğfal edildiği
semti özledim/ sonra seni özledim kahverengi/
nereye gittiysem seni de götürdüm oraya/ neye
baktıysam sen o oluverdin/ kimi gördüysen o
sana dönüştü hemencecik.

Bak makyajını temizledi içimdeki palyaço! / seni
özledim/ sona dumanı sılamı özledim/ tek katlı
geceme konmuş evimi seninle beraber özledim/

sen sahici bir baharın vergisi, kahverengisi/
anlamı bulunmayan denklemleri/ yalancı bir kış için
örölmüş eldivensin.

Sana zamandan söz etmek/ sen benim
zamanımsın.

Sensizlik asıl, asil zamansızlıktır. Bak şimdi de -
seni seviyorum- u devrik bir cümle olarak
kurmak geldi içimden:

- Seviyorum seni!

3 Aralık 2005' te Konya/Bosna Hersek'te
yazmışım bu şiiri de sana, seni hayal etmişim
belli ki, kendimin değişimini senin gelişine sabit
endeksle bağlamışım.

Ben değişemem kahverengi!
Belki değişir elbiselerim
Saçımın tarama yönü değişir
Yazım değişir belki
Olur da bir gün dünyam değişir
Ama ben değişemem
Hayat çılgın bazen
Hayat sersefil
Bak hayat dahi değişiyor
Değişen zamanla aynı hızda
Sen yoksun diye bu göz hapsi

Sen yoksun diye bu sevda firari
Olanaksız bu
Ben sensiz deęişemem
İmkânsız
Sen gelene dek ölmemeliyim
Sen gelene dek sevdanı korumalıyım
Hiçbir şey deęişememeli
Herşey aynı yerinde kalmalı
Sen geldiğinde yabancılik çekmemelisin
Ben deęişemem kahverengi
Ve hiçbir şey
Deęişemez seni.

Ellerinden öperim.

20.06.2005 Giden 5.MEKTUP

Seni seviyorum/ koyar koymaz başımı yastığıma,
seni düşünürüm şimdi sevgilim/ ağzı sigaralı bir
başı göğsüne kaldırıpta, hani kayarsa yetim bir yıldız
da tutarım sana dair hızlıca bir dilek diye/ seni
düşünürüm hemen.../seni hayal ederim
tenimde/ parmak aralarında sevişir terim/
parmak aralarıyla sevişir tenim/ ve beni sensiz
koyan celladım gece/ giyotinlere gelesin emi/
kor komaz başımız toprağa/ aklıma düşer hemen
mezarımın hacmi/ sensizlik saprofit/ kuru ağırlığı
cesedimin, günahlarımla tartılır/ sorunca
gözlerine sana hırsız bir bakış/ yalan söyle
Kahverengi!/ gözlerim altına benzer de/ ağzımı
öpüşünle mutlu et/ gözlerimi bakışına evlatlık al/
bak yalancı bir şairdir Aragon/ -Aslında mutludur
bütün gerçek aşklar-/ memelerinde süt kaynatan
annenin yüzü kadar mutludur/ suni bir
poliyannanın yüzü kadar karikatür değil/ bir
ayetin iniş sebebi kadar mutludur/ artık sen
varsın ya, bütün yokluklar kalabalıktır bana/ bir
jilet kalınlığında üzülsen, ben ne yaparım o
zaman?/

İçimde kemirgen bir yaratıktır zaman/ seni
beklemek/

Dilimde azgın bir ısıktır şarkı/ seni söylemek/
Allah'a inanmak, sevmek/ seni sevmek/

Aşkım...

Aşkım, birtanem...

Aşkım, birtanem... kesme şekerim/

Aşkım, birtanem... kesme şekerim/içimin gülen
yüzü!...

Seni seviyorum/ seni seviyorum/ seni
seviyorum/ seni seviyorum.

Ellerinden öperim.

21.06.2005 Giden 6.MEKTUP

Seni seviyorum.

O kadar seninim, o kadar sen ki herşey, yazmak duygularımı, bu bendeki "sen birikintisi" nin inadına hacmini, alanını, açısını ve hızını artırıyor her daim. Döngüler halinde. Bir dumanın kosinüs dansı eşliğinde. Sadece yazmak, ama sadece yazmak. Seni sevmenin bence en fena ve sevda çeşidi. Seni yazmak, sana yazmak... Kuantum bir aşk bu.

Aşkı; kalem elimde duruyor:

- Ben kâğıda bakıyorum
- Kâğıt kaleme teğet kayıyor
- Bunları yazarken bak şimdi de oluyor
- Ben içimden bir şeyler düşünüyorum
- Elbette senden zerrelere barındırıyorum
- Bana bunu bir şey düşündürüyor
- Düşünüyorum bunu hangi organım yaptırıyor?
 - Midem mi? hayır. O sadece yemekle ilgileniyor.
 - Ellerim mi? hayır. O emredileni yapıyor, kalemi tutuyor.
 - Bağırsaklarım mı? kısmen hayır.

- Ya beynim? O diğer organlarımı kontrol ediyor, hayır.
- Kalp mi? Yine hayır aşkım. O nefesimi düzenliyor.
- Düşünmek seni, bunu yazarken de hissediyorum.
- Hissettiğimi düşünüyorum
- Düşündüğümü hissediyorum.
- Seni yazmak, paradoks. Dejavu.
- Bütün vücudum seninle döngüleniyor.
- Şu yazdıklarım beynimde elektrik sinyallerine dönüşüyor ve ellerime gelen emirle kâğıda dökülüyor. Ve sen bu yazıları gözlerinle algılayıp, her bir harfi retinanda ters düşürüp, iz düşürüp, beynine elektrik sinyali olarak gönderiyorsun.
- Sen de bir döngü yaşıyorsun.
- Döngülerimiz kesişiyor, iz düşüyoruz çıplak. Vücutlarımız karışıyor, ruhlarımız simetrik bir sevişmedeler.
- Aşk bu olsa gerek diyorum sana.

Sonra onu arıyorum vücudumun içinde, sen de ara!

Nerede bu aşk? Seni düşünürken gelen o ince sızı, diş ağrısından hallice, arı sokmasından geride. Ve bu sevinç vücudumun neresinde

saklanıyor? Bulamıyorum tam bir muamma, tam bir coğrafya! Hayır sen benim bedenime sığmazsın. Anlıyorum sonra, aşkım sen benim ruhumdasın, ruh ise Allah'ın ruhundan üflemelik bir Nektar!

Gözlerin, ellerin, yüzün, çillerin, kahverengin, saçların, hüznün, gülüşün, kızışın, nazın, sevgin, saygın, Allah'a şükrediyorum aşkım. Allah'a dua ediyorum aşkım.

Seni seviyorum

Ellerinden öperim.

22.06.2005 Giden 7.MEKTUP

Seni seviyorum.

İçimin gülen yüzü! Yıldız tebessümü. Güneş ne kadar da cömert dağıtıyor ışıklarını, perdelerim neden böylesine mutlu. Bak bugün de odamı düzenledim, sen çıkagelirsin diye. Biliyorum, gelmeyeceksin. Biliyorum, bir gün geleceksin. Ama ben en güzel elbiselerimi giydim bugün, artık en sevdiğim renk, kahverengi. Hadi içimin gülen yüzü, sen tekrar içimde gülen bir yüz ol. Ben dışımdan ağlarım.

Seni hayal etmek isterim izin verirsen, sana bir rol vermek sevda oyununda. Gerçek bir hayattır en gerçek oyun. Bütün şiirlerimde başlık, bütün cümlelerimde öznesin. İzin verirsen, sabah sabah seninle sevişmek istiyorum. Dudaklarını öpmek istiyorum. Ama şimdi yalnızım kahverengi. Bunca kalabalık düşe rağmen yalnızım. Eğer sen gelirsen ya da beni yanına kabul edersen dinecek bu dağ gibi tek başınalık! Eğer kabul edersen sevdamı bitecek bu kahrolası yalnızlık!

Yine sustun. Susmayı öğrettin bana, hayatı tarif etme çabasını... "Hiçbir şey" olan hayatın...

Hayat; mayın tarlası...

Kara bir tuval; hayat!

Belki sönmüş bir volkanın sönmüslüğü, kabir ziyareti belki...hayatı tanımlama anlamsız kahverengi. Anlam böylesine anlamsızken. Neden anlamlandırmaya çalışıyorum ki o olmayan yaşamışlığı... Ama konuştuğun olmayan bir "hiç kimse" ise sen de bir hayatsın o zaman kahverengi. Bak yapraklarda senden yana, toprak da, sonbahar da. Karamsar düşüncelerim, derin can sıkıntılarım da seninle beraber... Hayat, sevgilim; bir anlam taşıyorsa kendinde; bizim de bundan bir nasip almamız gerek bence... Kahverengim, ben bir hayatım. Ben galiba başka bir anlamsızlığım... Ama sen tek anlamlı olansın bende... Belleğim yetmiyor seni tanımlamaya... Seni seviyorum. Ellerinden öperim.

23.06.2005 Giden 8.MEKTUP

Seni seviyorum

Uzun uzun anlatmak sana herşeyi, senden öncemi anlatmak istiyorum. Senden sonram zaten seninle olduğum zamanların güzelliği... uzun uzun anlatmak herşeyi, uğruna harbe girdiğim, senli sandığım sevdaları, yoğun düşe dalışları, martıya yazılan mektupları bile. Anlatmak isterdim sana uzun uzun, ama herşey kısa kahverengi! Şimdi saçlarım kısa, yarın ömrüm... Bugünden anlatmak isterim ama bugünü.

Öncende hep ben sensizdim aşkım.

Bağışla beni kahverengi, içimdeki çocuğu ağlatan bendim, yalnızlığı seçen bendim. Hüzün neşelendiriyordu beni, kısa sürüyordu uzun sürmesi gerekenler. Bağışla sevdiğim beni, ben bağışlanması gereken, bağışlanmaz biriyim. Kan revana bulanmış biriyim. Bu dert ise beni adamlayan, bu ıstırapsa beni adam sandıran, bu sanrıdır o zaman yalan!

Uzun uzun anlatmak isterdim sana, kısa kısa yaşadığım bağışlanmazlıkları...

Aşkım, seni ne kadar seviyorum bilmiyorum. Ama en azından çok sevdiğimi biliyorum. Miktarı

yok, ifadesiz, tanımsız... Hiçbir miktar zarfının ifade edemeyeceği kadar çok seviyorum seni. Tadım tuzum kalmadı, mut ve neşe terk etti beni. Her soru dimağımda keskelalaka! Neden uçan balonlarım uçmuyor? Ve neden saltanat yalnızlık bana ha? Bilmiyorum anlamadıklarımı. Neden hiçbir ısıklık dudağıma ait değil? Daha bu yaşta orta yaş krizi sevda! Neden 'neden' sorularım yanıtsız ha? Sevmek, sevmemek bir seçim mi? Böylesine iç karartıcı bir seçim neden? Biliyorum seni kahverengi! En bilgin halimle seviyorum. Bu benim en fena ve sevda halim. Bu benim rezil aşk halim. Sen gökkuşağını aforoz edecek bir renksin. Ölüm senin hammadden, seni düşünmek dahi ölümsel neden? Sen gecemin tavasının aşkım. Ama üstüme çöküyor apansız neden? Ama seni seviyorum kahverengi bakışlım. İçimde gülen bir çocuk ölüyor. Senden özür diliyorum kahverengi, öncemde bilmediğin ve en sevda halim için. Ama özür dileyemem seni sevdiğim için. Seni seviyorum içimin gülen çilli yüzü.

Ellerinden öperim çilli kız.

23.06.2005 Giden 9.MEKTUP

Seni seviyorum

Yalnızlık tatlım!

Sigara paketi...

Çakı...

Ve şehrin üstten görünüşü...

Gecekondu...

-arkadaşlarımdır! -

Ve sokaklar sırdaşım...

Kahverengi! Bugün hava kapanık. Mutlu

hissettim kendimi ilk kez sebepsiz!

Yalnızlık aşkım!

Sigara paketi...

Ve çok fonksiyonlu bir İsviçre çakısı...

Şehrin üstten görünüşü...

Aslında bir gecekondu'nun aleni manzarasıdır!

Kahverengi!

Baloncunun gökyüzüne selamı var, üstümde kalmasın.

Seni düşünmek şeker kamışım, seni düşünce yapmak. -sen düşüncesi-

Ele geçirdin yine beni, tutukladın, infaz ettin, ay bile ben kadar tutulmamıştır, 'sen düşüncesine'

Ya ben nerelerdeyim?

Kendi içimde kahverengi.

Ben koyu bir sevdanın gayya kuyusunda.

Seni düşünmek sevdalım.

Apansız, sade, pupa yelken bir gidişle, sigara dumanı gibi yoğun ve de ölüm gibi ani. Seni düşünmek zârım!

Düşünce yapmak seni, -sen düşüncesi-

Ve bağlanmak sana körü körüne, sevmek, delice!

Seni sevmek kesme şekerim, çillerin, ağız

kokunla. Şekersiz sevişinle çayını, yatmadan

önce dişlerini fırçalayışınla, makyajını

temizleyişinle, öpüşünle, dışındaki taş ile seni

sevmek. Annenle, kardeşinle, ailenle seni

sevmek... Evet ellerin sıkça terleyebilir, en çok da bunu severek sevmek belki seni.

Seni seviyorum, ellerinden öperim.

24.06.2005 Giden 10.MEKTUP

Seni seviyorum.

Saygım ve sevgim üzerine olsun.

Ellerinden öperim.

25.06.2005 Giden 11.MEKTUP

Her mektuba -seni seviyorum-la başlamak...Bu benim kuralım oldu...çünkü aşkım biliyorsun ki seni sevmek benim birinci kanunum... ama aşkım derler ya; 'insan çift yaratılmıştır' diye... sen inanma onlara... senden bir tane daha olamaz... neden öyle derler ki sevgilim?... İki yüzlü oldukları için mi acaba? Benim bir arkadaşımдан iki tane var kahverengi! ... Bir şehirden de... aynam mı ben, ben mi saklı sıırım?

Hayır aşkım...

Ben tek yaratılmışlıyım ve senin senden başka bir benzerin yok... bir arkadaşımдан iki tane vardı sevgilim... yalanın satrancından bahsediyorum... ama sen başkasın derler ya... evet sen başkasın... bu yalansız bir gerçek!... Bir ayete inanır ve güvenir gibi sana inanıyorum ve güveniyorum... seni seviyorum bir tanem... bende eskimeyen tek şey bu herhalde... ama ben;

Ayaküstü sevdim
Sokakta yürürken
Beni tanımadan

Kendimi sana tanıtmadan sevdim
Baktım...gördüm ve sevdim...
Aslında hep seni düşünerek sevdim
Ben seni hep yazarak sevdim aslında...
Sevda maksatlı sevdim
Senden habersiz
Kendimden habersiz sevdim
Ve senden habersiz yazdım bu şiiri
Ayaküstü yazdım sevgilim...!

Seni seviyorum

Ellerinden öperim.

25.06.2005 Giden 12.MEKTUP

Seni seviyorum.

Bu gece yıldız alacasıdır.

O zaman,

Tutabilecek gibiyim yıldızları...

Lakin parmak uçlarıma dokunuyor

Uçurumun soğukluğu...

Ben parmak uçlarımla sendeki uçuruma dokunuyorum.

Bu gece yıldız kuyruklarındaki ışıktır.

Söz sana yakalayacağız seninle bir yıldız kayması.

Beni bıçaklayan arka sokaklardaki çöp bidonları karanlığıdır.

Terkisinde seviş taşıyan tenindir.

Beni ustura ağzında soyan.

Bu gece yıldız kaymasıdır.

Ve ben özledim yıldızların altında seninle sevişmeyi

Oysa seninle hiç sevişmedim kahverengi.

Hiç öpmedim seni boynundaki kokudan.

Lakin hep düşledim.

Yıldız alacası gecelerde, hep o aptal yıldızların altında

Seninle sevişmeyi hayal ettim.

Oysa hiç sevişmedim seninle kahverengi.

Çillerini dudaklarımla ben boyadım.

Oysa ben sadece seni seviyorum

Sadece seni seviyorum

Seni seviyorum

Seni

Sev

Sadece.

26.06.2005 Giden 13.MEKTUP

Seni seviyorum/
Zaman ağır sevgilim/
Hayat hızlı/
Seni yavaş düşünmek beni tatmin etmez/
İçimde yıkılan/yakılan bir kale yeniden restore ediliyor/
Sana güvenmek; emniyetli bir sevdanın gereksinimi/
Havalı bir böcek konar mehtabın yanağına/
-kelebekler-/
Kelebekler ağır bir sözcük taşır kanatlarında/
Özgürlük gibi; Mutluluk gibi; Asude bir yangın gibi belki de yürekte/
Belki büyük bir sevda gibi/
Zaman ağır sevgilim/
Pandora gibi ağır ve kilitli/
Ve gizli sevgili gibi gizemli/
Yaşam yavaş bir ölüm olmalı/
Aşk bir kimya ise; Gözlerinde analiz edilmeli/
Sen bakınca gecenin göğüne; Ezbere saymalıyım yıldızların isimlerini/
Zaman ağır kahverengi/
Hayat hızlı/
Ve beni tatmin etmez seni yavaş düşünmek/

Zaman kađnı sevgilim/
Ama bir yere elbet gidecek/
Elbet bir yere varacak zaman/
Elbet gelecek/
Tasarlanılan yerde ikimiz mutlu olacađız/
Tasarlanan yerde/
Seni seviyorum/ Âmin!

Ellerinden öperim.

27.06.2005 Giden 14.MEKTUP

Hep sevdim ben.../
Hiç sevdasız kalmadım.../
Hep yanlış insanlarda konakladım kendimi.../
Her zaman sevdim ben.../
Hep bekledim.../
Hiç şiirsiz bırakmadım kendimi.../
Hep satırların altını çizdim.../
Her zaman yazdım ben.../
Hep seni düşünerek yazdım.../
Hiç çıkmadım yabancı merdivenlerden.../
Hep farklı bedenlerde öpüşlerimi kuruttum.../
Her zaman bekledim ben.../
Hep senin gelmeni gözledim uzak ufuklara
bakarken.../
Hiç susuz kalmadım sensizliğe.../
Hep hayallerle oyaladım yaşımın
bekletilmişliğini.../
Her daim seni sevdim aslında.../
Hep olmayan kadınları sevdim.../
Hiç sebepsiz ağlamadım mutluluktan.../
Hep seninle olmak istedim.../
Hep seni özledim sevgilim.../
Hiç sensizliği düşünmedim.../
Hep bekledim.../

He zaman bekledim.../
Hiç beklemezlik yapmadım.../
Hep "sen geldin işte" demek düşünde kaldım.../
Sen geldin işte.../
Seni seviyorum.../

Ellerinden öperim
.../

28.06.2005 Giden 15.MEKTUP

Bu özlemlerin en büyüğü / acı çekiyorum /
öylesine çok sağa sola bakıyorum ki, beni
tanımasan hani, manik depresif dersin! / hayır
ama / böyle bir haksızlığı yapamazlar bana / ben
en büyük hastalığa tutulmuşum / - karasevda -

Bahçemize göz gezdiriyorum bu halimle/her şey,
başka bir her şey ile yer değiştiriyor sanki/ama
bu benim en hastalıklı halim/ bu benim "en
sevda halim" belki de/ arılara bakıyorum / ziv ziv
geziyorlar armut ağacının, erik ağacının, asmanın
dallarında/ amacınız nedir diye soramıyorum
onlara/ mesailerini öylesine sesli ve disiplinli
geçiriyorlar ki, düşünüyorum bende; asgari bir
maaşa taammüden bal yapmak hiçbir arının
harcı olamaz/ sonra çimene bakıyorum aşkım /
aşk merdivenine/ kaynana diline/ yanımda bir
peygamber çiçeği/ minyatür gül/ yalancı erik/
düğün çiçeği ve manolya/ aslanağzı, ortancalar
ve yediveren/ çamlar ve menekşeler ve otlar/
taşlar ve böcekler/ dedim ya aşkım bu benim en
karasevda halim/ saçmalamak da istemem daha/
yoksa sayarım sana bütün çiçekleri/

Bu özlemlerin en irisi/ en kocamanı/ acı çekmek
boynumun borcu/ öylesine çok boş bakıyorum ki
yere ve göğe, hani beni tanımasan; münzevi
dersin bana/ hayır ama tatlı ve deli/ böyle bir
hitabeti yapamazlar şahsıma/ çünkü ben
ameliyatsız ve ilaçsız iyileşme durumunda
değilim/ ya da ameliyatla ve ilaçla tedavi
yönteminde/.../ ben en büyük hastalığa
tutuklanmışım/- karasevda- / hatta - kara sevda-

Bulutlar/kuşlar ve ardından geçen yolsuz ve
meçhul uçak/ gök kubbe/ mavi/ beyaz/ hayaller/
'ben yağmur yüklü bir bulutum'/ ağlayamam
sensiz/ gök gürültüsü gelişini haber versin/ sen
'gittiğin yağmurla gel'/dedim ya tatlım, bu benim
en sevda halim/

Öylesine özledim ki seni, bu özlemlerin en
büyüğü/ acı çekiyorum

Ellerinden öperim.

29.06.2005 Giden 16.MEKTUP

Aşkım;

Milena, Kafka'ya şöyle demiş mektuplarının birinde;

"Hayatımda tanıdığım en garip insanın o olduğunu fark ettim ve hayatta hiç bir şey beni, onun kalbinin içini azıcık görebilmek kadar etkilemedi."

Aşkım;

Kafka, Milena'ya şöyle yazmış mektuplarının birinde;

"Seni, koca denizin, dibindeki minik taşı sevdiğim gibi seviyorum"

Praglı Milena Jesenska ve Franz Kafka...

Seni seviyorum aşkım/ neden bunu yazdım bilmiyorum/ onların ilk tanışmasını bizimkine benzettim belki de/ aşkım onlar bizim gibi şanslı değillerdi/ fakat 4 günlük bedenli aşkları, onları 2 yıl görüşmeden mektuplaştırmaya, yazışmaya hapsedmiştir/ fakat onla bu hapiste bile birbirlerine olan aşklarından dolayı özgürce sevişmişlerdir kağıt üzerinde/ bir de bize bak

aşkı/ ilk önce hatırlıyorsan kilometreler sorun oluyordu/ ama onlar çabaladılar aşkı/ şimdi herkes onları konuşuyor/ çünkü ben şimdi onları sana anlatıyorum/ bilse Kafka bunu yazar mıydı bu mektupları acaba/ Türkiye'de de yıllar sonra Konya-Çanakkale arasında benzeri bir aşk yaşanacak?/çünkü onlar iyi bir şey yaptı/ Bak Milena evliydi bir de/ Franz nişanlıydı hatta/ ama iki yıl yasak bir ilişki yaşadılar/ ama bu yasak ilişki bile şimdi edebiyattılar tarafından anlatıla anlatıla bitirilemiyor/ ahlaksızlık mı kutsala saygı mı bilemiyorum tabi/

ama inanıyorum ki artık tek temamız ağır geçen zaman/ uzaklık/ yol kavramının etkisini giderdiğimizize inanıyorum/ zaten öyle olması gerekiyor aşkı/ "ilim neredeyse gidip alınız" bu bir hadis/ ama gerçek aşk/ gerçek kişi ki o sensin/

coğrafyan neresi olursa olsun, ben hep gelecektim zaten/ ömrümü geçireceğim insanı bulmuşum ben/ tasarladığımdan, düşündüğümden fazlası hatta ki, bu da bendeki eksikleri kapatacaktır/ sen beni tamamlayacaksın aşkı/ Milena ve Kafka

birbirlerine seni seviyorum diyebilmiş ama ne yazık ki yüz yüze değil/ ben sana söyledim bunu/ gözlerinin en derinine bakarak hem de ve söyleyeceğim/

Seni seviyorum

Ellerinden öperim.

30.06.2005 Giden 17.MEKTUP

Seni seviyorum aşkım, kahrolası hüznün, hayatı rakı masasında sorguya yatırıyor. Beton çivisi gibi dolmuş duraklarına çakıyor en ağır yalnızlıkları... F-16 camel duman... bu hüznün... jöle sürüp mastürbasyon yapan sevdasızlardır. Bu hüznün benim değil artık. Çünkü ben seni seviyorum.

Bir evliliğin çatal bıçak takımı olmayı bile düşündüm ben. Sana dokunmak her gün üç öğün. Evet bu hüznün bir fosseptiğin çukuru. Tüm fosseptikler bir çukurdur aslında. Üçgen bir sokak bu hüznün. İç açılar toplamı ile iç acılar toplamına dik düşülen, tokmaklanan çamaşırlar gibi çaresiz. En emlak haliyle sadece küçük bir evdi hayalim. İçinde senin olduğun bir ev. Evin içinde sen olan bir hayal. Bir hayal sen ve evle ilgili. Losyon şişesi, permanganat ve antibiyotiklerle büyümek. Yirmi penisilin ama yirmi birinci penidur olmalı. İntegral yalnızca şehvet ve istihkam. Seni sevmenin seni sevmemeye oranı belirsizdir. Çünkü sonsuza bölünemez başka bir hiçlik.

Evet seni seviyorum aşkım.

Aruz vezniyle.

Romen rakamıyla.

Abazan bir deniz kızı güzelliğiyle sevdim

Adet kanamalarındaki son alyuvar kadar

onurluyum ben

Seni onurluca sevdim, saygım üzerinedir.

Evet seni seviyorum aşkım.

Hayat kadını tecrübesiyle.

Vestiyerde unutulmuş bir nüfus cüzdanı

yalnızlığıyla.

Seni seviyorum aşkım.

Bu benim en fena ve en sevda halim.

Tek duam sensin, gerisi kallavi! Tek desteğim,

sorumluluğumsun. Dudağımda bir yara,

oynamasan dilinle iyileşecek, ama oynuyorsun,

duramıyorsun. Duramıyorum ben de. Seni öyle

seviyorum ki, seni öyle seviyorum ki, seni...

öyle...

Saygılarla, ellerinden öperim.

01.07.2005 Giden 18.MEKTUP

Ne güzel de geldin sevgilim. Ne güzel karşılandın içimdeki mahallede. Mahallenin çocukları seni görünce ne de mutlu oldular bil bilsen. Hayır, sen bunu bilemezsin. Çünkü benim mahallem bir gecenin en kondu bölgesinde. Şimdi mahallemi bir kenara itip, seni düşünmek belki de yapabildiğim en güzel şeydir. Seni düşünmekten bahsediyorum aşkı, seni düşünmek, diyorum yapabildiğim en güzel, en iyi şey...

Ne de güzel geldim sevgilim, ne güzel yaşıyorsun şimdi beynimin kalbinde. Hipotalamusumun amirleri sensin gülüm. Seni yemek, seni içmek, seni esnemek, seni yorulmak ve hapsiirmek seni. Olur da seni ağlamak, gülmek seni. Hayır birtanem sen bunu bilemezsin. Çünkü metabolizmam bir iştahsızlığın en bitkin zamanında, şimdi bu yorgunluğumu bir dinlendirip, seni yazmak bir kağıda belki de yaptığım, yapabildiğim en güzel şeydir. Seni yazmaktan bahsediyorum şeker kamışımı, seni yazmak diyorum yapabildiğim en güzel, en iyi şey...

Ne güzel geldin sevgilim, nereden çıktın da geldin böyle hayallerimin denkliğine. Sen hayallerimin mübalağasısın, yıldızların dilek tut aşkımıza ve mutluluğumuza diye sana tebessüm ettiği gaybana gecelerisin yüreğimdeki sensizliklerin. Ama sen bunu bilemezsin canım. Çünkü sen hayatıma nefes nefes empoze edilen, kan hücrelerime değin, kılcal damarlarımın en kılca damarlarına değin işleyen, oksijen meleşimsin. Nefes almak diyorum aşkım, yapabildiğim en güzel, en iyi, en sen şey.

Ne güzel geldim sevgilim, ne acı bir ayrılık şimdi olmayışın. Bu nedenle mi dilim seni söylüyor, bak bal gözlüm elim seni yazıyor. Gülüşün nehir olup akıyor benim yüzüme, gözbebeklerimden daha mı bebek senin gözbebeklerin? Allah'ım yardım et bana! Dua etmek diyorum, yapabildiğim en anlamlı, en güzel şey.

Sen öylesine içimdesin ki, seni öldürmem gerekse, önce kendimi öldürmem gerekir. Ellerinden öperim.

04.07.2005 GELEN BİR MEKTUP

Sevgili,

Mektuplarını okudum şimdi, okudukça içimde birikmiş bütün yalnızlıklarımı ağladım, okudukça daha çok özledim seni, okudukça birer birer soyundu sevdan yüreğime, sonra teker teker dizdim sayfaları yine eskisi gibi özenle koydum dosyanın içine. Odamdayım şimdi içimin bütün ışıklarını kapattım. Senin için mumlarımı yaktım. En güzellerini... Her şey daha da sana büründü. Önümde denize hasret deniz kabukları var. Bak dinle sevda şarkıları söylüyorlar onlar da. Bak

türküler yakıyorlar denize, onlar da özelmış
besbelli denizi.

Sevda yüklü trenler geçiyor gözlerimden, sen
yüklü gemiler görüyorum hayallerimde hep, evet
sevgili papatyaların bütün yaprakları "seviyor"
çıktıyor, dediğin gibi, ve seni hep ellerinde
menekşeler evimizin kapısında düşlüyorum.
Evimiz ki bu iyelik eki bile yetiyor
güzelleştirmeye onu, evimiz ki aşk kokulu, evimiz
ki sen kokuyor her bir yanı. Evimiz ki sevgili,
tuğlaları saygıyla, sevgiyle, aşkla örülmüş,
özlemlerle süslenmiş duvarları, anlayışla dekore
edilmiş. Evimiz ki sevgili her mevsim bahar, her
mevsim güneş, her mevsim ılık meltemler esiyor.

Ve bir ayı geçirdim seninle dopdolu. Koca bir
haziranı devirdik. Temmuzun hükmü sürüyor
takvimlerde ve her bir takvim yaprağında
günlerden özlem yazıyor, oysa aşk ayıdır
temmuz, oysa en güzel sevda şarkılarının
yaşanacağı aydır. Ve sevdalılar sevda işlesin
yüreklere. Ve vücutlarının bütün hücrelerine.
Tam 31 gün sürer oysa sevgili. Benim takvim
yapraklarım çoktandır özlem günü gösteriyor ve
ben bütün çiçeklerin koklaştığı bu mevsimde

senin hangi güneşte ısındığını, ne renk bir gökyüzü altında dolaştığını düşünüyorum. Bir özlemek tarifi güç, bir özlemek ki bazen dayanılmaz oluyor, bir özlemek ki "seni özledim" demek fayda etmiyor, bir özlemek ki sevgili bütün aşk şiirleri kifayetsiz kalıyor. Bir özlemek ki sevgili bir özlemek.

Seninle ilk konuştuğumuz akşamı hatırlıyorum. Numaraları sana mesaj çekmiştim. Yine bir Nazım Hikmet dizesiydi ve şiiri çok seven adam mesajıma karşılık vermemişti. Bir yandan sana, hiç tanımadığım adama kızarken, erkek işte ne olacak diyordum, içimden de ama merak ediyordum bu sözcüklerine vurulduğumun adamın sesini, hatırlıyorum numaranı çevirişimi. Kağıt olmadığı için numaranı elime yazmıştım. Nedense telefona kaydetmek gelmemişti aklıma. Sonra çaldı telefon ve sen çıktın.. Sana ilk sözcüğüm "alo"ydu. Ve bundan sonraki konuşmalarımız hep alo diye seslendi ilk sözcüklerim sana. Sense inatla hep "efendim" diyordun. Neden bunu yazdım bilmiyorum. Seni seviyorum.

Bütün bu mektubu bu iki sözcükle
doldurabilirim, ne kadar da güzel yazılıyor. Seni
seviyorum, seni seviyorum ve ne kadar güzel
söyleniyor değil mi sevgili. Ve ne kadar güzel
okunuyor. Seni seviyorum.

Ve şu an yıllardır beklediğim adama bu satırları
yazmak ne kadar değişik geliyor bana. Bu
dokunduğun parmaklar bir başka tutuyor kalemı.
Yüzümde aptal bir gülümseme oturmuş,
kalkmıyor bir türlü. Senin sevdiğin parfümden
sıktım mektuba başlarken ve senin sevdiğin o
pembe bluzu giydim üstüme, hani şu ilk
karşılaşmamızda üzerimde olanı. Ve odamın her
köşesine sindi hayalin. Hayalin ki hiç yalnız
bırakmıyor beni. Hayalin ki dostun oluyor. En
karanlık gecelerde hayalin ki sevgili, avutuyor
beni en yalnız zamanlarda, hayalin ki çoktandır
yanımda arkadaş, aşk sevgili bana, sevgili.

Bazen düşünüyorum da iyi iki uzaktasın diyorum.
İyi ki lanetler yağdırdığım şu yollar, haritalarda
gözükmeyen ovalar, tepeler var aramızda
diyorum. Çünkü sevgili özlemin tadı başka. Seni
özlemek başka. Öyle ki burada olsaydın
kuramazdım bu hayalleri. Öyle ki olsaydın

burada elini tutmak için yanmazdım bu kadar.
Her gece seninle uykuya dalıp, her gün seninle
uyanmazdım belki de olsaydın.
Oysa şimdi güze İzmir'imın bütün sokakları
İbrahim söylüyor, bütün kitaplarda senin adın,
kalabalık otobüsler sana gelmek istiyor,
kahvaltıdaki sıcak ekmek sensin, içilen bütün
çaylar sen, deniz kızları senin için bu kadar güzel
masallarda.

Ve sen benim fıstık kabuğum, ışıık böceğim, sen
sevgilim, tomurcuğum, her şeyim....

Biliyorum ki olmasaydı bu kurduğumuz hayaller
ve tek bir şüphe içime girmiş olsaydı ve
inanmasaydım söylediklerine, o zaman yıkılırdı
şehirler, vapurlar kalkmazdı iskelelerden, İzmir
karanlıklara boğulurdu ve ben bu özlemlere
dayanamazdım o zaman. O zaman bıraktırdım
ellerini ama sevgili biliyorum ki inanıyorum ki o
takvimlerde daha ne temmuzlar olacak ve her
bir takvim yaprağında bizim, ikimizin ismi
yazılacak, biliyorum sevgili bir gün ve bir günden
sonra sen hep yanımda olacaksın. Ben hep
dizlerinde uyuyacağım. Artık avutma beni ne
olur? Ne olur sevgili bırak yaşayayım acısını

ayrılıklarımızın, bizim deęil mi onlarda? Bırak
kucak açayım özlemlere, bırak yaksın kavursun
içimi sensiz geceler. Bak korkmuyorum artık
uzaklıklardan çünkü sevgili seviyorum seni.

Seni seviyorum.

Ellerinden öperim sevgililerimle

05.07.2005 GELEN BİR MEKTUP

Şairleri öldürdü bu gece/ bu gece bir başkayım
sevgili/ bu gece bir başka/ bir acı ki oturdu
içime/ kelekleri karanlığa boğdu/ olurum
bazen böyle/ epeydir uğramamıştı ya bu garip
duygu geldi işte / oysa hep kış mevsimlerinde
misafir olurdu yüreğimin en boş köşesine/ oysa
aylardan temmuz sarı da değil mevsim/
nedendir bilinmez geldi oturdu işte/ canım
sıkılıyor/ kafam sersem/ midem huysuz/
gözlerim yağmur bulutlu/ yağsa yağmurlar bütün
gece/ ancak ılsansa içimin 7 haneli numaralı

sokakları/ ah sevgili/ bütün şehrin en yalnız
benim sanki/ sanki bütün binalar üstüme
geliyor/ sığamıyorum evimin balkonuna, odama,
mutfığa, koridorları bile denedim/ 45 adım ama
olmuyor/ şehir karanlık bu gece/ bu gece
şairlerim ölmüş/ bir of desem sarsılacak
kaldırımlar/ bir of desem gömecek dağlar
denizleri en derinlere/ bir of desem sevgili sen
çıkagelsen/ sen anlarsın bu hallerden şair değil
misin? Anlarsın değil mi sevgili?/ sen en sevgili
değil misin? Söyle sabah olsun artık gece/ söyle
ıslansın/ söyle kaybolsun yıldızlar artık/ kaybolun
tüm bu şehir, kül olsun yangınlarımda/ bak
midem bulanıyor yine/ canım sıkılıyor/ kafam
sersem/ midem huysuz/ gözlerim bulutlu/ bak
dinmiyor bulantım/ ah sevgili yanında olsam/ ah
be sevgili yalan bunlar yalan/ seni istiyorum ben
/ gelsen bitecek her şeycikler gelsen/ ağlasam
ben ağlasam/

Öpüyorum ellerinden ve gözbebeklerinden.

02.07.2005 Giden 19.MEKTUP

Ters bir mektup bu
Işıktaki okumalısın!
İpucu bu.

Aşkım

Acil söylenmesi gereken bir şiir gibi

- Seni seviyorum!

Çağırdı bak beni gözlerin

İdam ipim çağırdı

Gelmemi emretti bana, düşünmemi emretti.

Eledim içimdeki seni aşkım lakin,

Sen gözlerime mil kesildin.

Burjuva bir kederle yattım geceleyin

Elem ettim sensizliğe.

Ne yapsam ödeyemedim borcumu sadakatine

Sen erksin içimde aşkım

Benim gücüm senden gelmekte

Bu sensizlik

Bu özlemek seni

Adı nazileşen bir yalnızlık

Daha erken miydi seni sevmeye, erken miydi
ellerini tutmak için. Ama insan doğar doğmaz
suya muhtaç. Ne yapayım, söz dinletemedim
uçarı gönlüme. Çokça düşündüm seni,

otantikleřtirdim, kıymetini artırdım, ama aşkım
hakkettin sen seilmeyi, çünkü řimdi bendesin!

Lanet olsun sensiz geen sürece, amansız ölsün
seni üzen herşey! Nalanımsın benim, nanımsın.
İssız bırakılmış tenham! Artık sen bendesin!

Yorgunluğumsun, olmayan bir yüreksin sen,
rulette son kurşun bana mı? Belki şans, belki
ölüm. Umutsun sen! Misafirsin gönlümdeki
umutsuzluklara! Ama řimdi bendesin!

Bir yere gidemezsin.

Ters bir mektup bu
Işıktaki okumalısın!
İpucu bu.

Ellerinden öperim.

03.07.2005 Giden 20.MEKTUP

Cürmüm ile geldim sana, affet Allah'ım! Bu günah, bu cürm ve bu ateş! Amel defterim, görülmüştür. Benimdir. Ama sen benim tek vekilimsin. Affet Allah'ım.

Sevdim seni bir kere, başkasını sevemem şarkısına (ilgili şarkı) haksızlık olacaktır. Ama aşkım, sevdim seni bir kere, başkasını sevemem. Öylesine seviyorum ki seni, sıratıta sırtımda taşıyım seni. Günahını yarı yarıya paylaşırım. Çünkü ateş iki kişiliktir. Yalınayak bir ateşe (cehennem) zemberek ayaklarla yürürüm. Ama sen aşkım, gözleri, elleri, sözleri ve görünüşleri ibne karanfillerle süslenmiş insancıkları, seçemeyecek kadar temizsin. Öylesine temizsin ki, beyaz kirlidir benim gözümde. Öylesine güzelsin ki cennet kifayetsiz. Ama ben sadece senin güzelliğini istiyorum, cennet zaten sensin ya. Ama ben sadece seni istiyorum, herşey zaten sensin ya. Aslında bir bakıma uyanıklık yapıyorum aşkım. Seni almakla zaten herşeye sahibim. Çünkü sen herşey demeksin, çünkü sen benim herşeyimsin.

Cürmüm ile geldim sana, affet Allah'ım! Bu günah, bu eşitsizlik halinde günah yüklü omuzlarım, bu Freud ateistliği ve Faust günahı. Amel defterim, görülmüştür. Benimdir. Ama sen benim tek vekilimsin. Affet Allah'ım.

Duam sana dair aşkımdır. Duamda hangi cümle devrikse, sen o cümlelerin en gizli öznesisin. Ama hayır, ne günah işledimse senden önce affola. Ben sadece seninle günahsız yaşamak istiyorum. O kadar kısa ki ömrümüz, sonsuz hayatta dahi seni seçerdim diyorum. Çünkü bu kısa ömür de seni yaşamak yetmez bana. Elimdeki kalem küçük bir mızrak, sevdanın kalbinde. Seni her gün elimde tutuyorum. Ama bu ayrılık bir bitsin, kavuşalım. Sen her gün elimde tutulacaksın, yazılacaksın.

Seni seviyorum can.
Ellerinden öperim.

04.07.2005 Giden 21.MEKTUP

Aslında aşkım, bu yazdıklarımın mektup mu, günlük yoksa ne olduğunu hala bilmiyorum. Ama ne çıkar? Bu harfler dizisi, bu zincirleme sevda sözcükleri bizim aşkımızın, bizim ayrılık, bizim acı çekmeli aşkımızın, bizim en büyük özlemeli sevgimizin seyir defteri olacaktır. Hayaller denizinde yol alıyoruz. Sen gökyüzünün kaptanı deryası, ben bir garip serdümen. Ben kaptanın kızına aşık bir şair çımacı. Ama ben de bu geminin bir parçasıyım. Seni böylece çok seviyorum.

Sen Őimdi Zonguldak'ta deęilsin. Ama oraya gideceęinden bahsettin bana. Aslında bilmiyorum nedense sen Őimdi İzmir'desin demek istemedim. Ama aşkımden ben de neden Őimdi Konya'da deęilim. Kim bilebilir ki, benim Ankara'da olduęumu. Sıkıldım bu coęrafyadan. Seni olduęun ve olmadıęın yerlerde, olduęum ve olmadıęım yerlerden öpüyorum. Başka türlü kapatamazdım bu isim-şehircilięi ...

Görüyorsun ya aşkımden (okuyorsun ya)
Ben sensiz delirdim.

Seni seviyorum
Saygı ve sevgilerim üzerine olsun.